

Gloria

Piteå församlings tidning Nr 1. 2015

tema
MEDLEM

Det här får du ut av att vara medlem i Svenska kyrkan!
Ideella krafter, meningsfulla möten och medmänsklighet.

Välkommen!

I det här numret kan du läsa om följande

Läxhjälp ger livet mening.....	sid 3
Medlem: Niclas Wikström.....	sid 4
Annika Gaudet om sitt medlemskap.....	sid 5
Vad innebär det att vara medlem?.....	sid 6
För dig och mig.....	sid 8
Påskens program.....	sid 10
Ord på vägen.....	sid 11
Gloria frågar.....	sid 11

Följ oss i sociala medier!

Piteå församling på Facebook
www.facebook.com/piteaforsamling

Piteå församling på Instagram
[piteaforsamling](https://www.instagram.com/piteaforsamling)

Alla är välkomna

Med Gloria vill vi lyfta fram ett innehåll som rör alla. Vi gör inte skillnad på medlem eller icke-medlem. För oss är det viktigaste att berätta om människors tankar och församlingens verksamhet för att du ska få en inblick i hur församlingen arbetar och hur vi finns för dig – oavsett om du är medlem eller inte.

Alla är välkomna till Svenska kyrkan. Det finns en plats för alla. Med det här numret lyfter vi medlemsfrågan av olika skäl; dels för att du som läsare ska få en inblick i vad Piteå församling gör och vad kyrkoavgiften går till, dels för att berätta om omsorgen som finns för människor. Svenska kyrkans medlemsiffror är en återkommande nyhet i massmedia. Utträden beror på olika saker, men med det här numret av Gloria aktualiserar vi Svenska kyrkans omtanke för just dig, dina medmänniskor och vad du faktiskt får ut av att vara medlem.

Vi har träffat medieprofilen Niclas Wikström som menar att för honom är medlemskapet i Svenska kyrkan en självklarhet. Niclas delar också med sig av sina barnomsminnen från bönhuset i Blåsmark. De två mest synliga yrkena i Svenska kyrkan är präst och diakon, men vad innebär det egentligen att jobba som präst och diakon? I ett längre reportage delar Viktor Fredriksson och Karin Lundberg med sig av sina tankar och erfarenheter.

En stor del av det arbete som Piteå församling gör bärs upp av den ideella kraften. Och när du tänker på det kanske du känner någon som sjunger i församlingens körer eller någon förälder som går med sina barn till den öppna barnverksamheten. En ideell arbetskraft är volontären Karin Börjesson som varje tisdag möter elever i verksamheten Läxhjälp i Infjärdens kyrka. Ta del av hennes tankar på sidan intill.

Så mycket rym i begreppet kyrka. Så mycket mer än vad vi har möjlighet att säga både här och i resterande del av numret. Men vi har försökt ringa in glädjen, engagemanget, drivkraften och omsorgen som finns tillgänglig för just dig.

Trevlig läsning!

Magnus & Sara

Gloria

Gloria är Piteå församlings församlingstidning som utkommer fyra gånger/år. Gloria delas ut som samhällsinformation till alla hushåll i Piteå församlings geografiska område.

Omslagsbild: Maria Fäldt

Ansvarig utgivare

Mats Björk, tf. kyrkoherde

Redaktörer & formgivare

Sara Andersson, kommunikatör
Magnus Borg, kommunikatör

Tryck

RC Tryck

Piteå församling

Nygatan 23, 941 31, Piteå

Växel: 0911-27 40 00

Öppetid vardagar: 08.00-16.00

Lunchstängt: 12.00-13.00

pitea.forsamling@svenskakyrkan.se

Svenska kyrkan

RITEÅ FÖRSAMLING

Karin Börjesson värdesätter sin tid på Laxhjälpen där hon får träffa och umgås med mellanstadieelever.

Laxhjälp *ger livet mening*

Fika, läxor och lek. Tisdagarna med Laxhjälpen i Infjärdens kyrka fyller flera behov.

Det hela började för tre år sedan under en församlingsafton i Infjärdens kyrka. Dåvarande kyrkoherde Helén Lundberg berättade att om någon har en idé för en verksamhet finns möjligheten att få stöd att starta den. En uppmaning som Karin Börjesson tog fasta på. Med Laxhjälpen ville hon skapa en möjlighet att hjälpa barn och familjer som behöver extra stöd. Ett stöd hon själv hade behövt när hon var liten.

Nu har Laxhjälpen i Infjärdens kyrka funnits i tre år och responsen från barn, föräldrar och skola är positiv. Laxhjälpen består av sex engagerade volontärer och vänder sig till mellanstadieelever som vill och behöver få hjälp med läxor och skolarbete. Volontärerna är pensionerade lärare och förskollärare. Laxhjälpen är öppen varje tisdag mellan 14.30–16.30.

– Vi börjar med att fika tillsammans, smörgås, saft och en liten godbit. Sen går barnen och sätter sig i olika grupper eller själva om de vill, berättar Karin. Det brukar vara mellan 20–25 barn varje tisdag och tre volontärer som går runt och hjälper. Volontärer som har tid att i lugn och ro förklara tills barnen förstår.

Laxhjälpen handlar inte bara om läxor och skolarbete utan om gemenskap och trygghet också. Karin berättar att barnen tycker om att läsa tillsammans och förhöra varandra i stället för att gå hem till var och en och sitta ensamma. Dagen avslutas med lek, för det behovet finns också och det spelar ingen roll att barnen är i olika åldrar och går i olika klasser, här umgås och leker alla med varandra.

– Ibland bjuds vi på drama och dansuppvisning. Vi lär känna dessa barn och får följa med dem i deras uppväxt. Det värmer, menar Karin som tror att det är en fördel och har betydelse att de inte är föräldrar eller lärare utan bara vuxna.

– När jag besöker skolan och årskurs 4 vid terminsstarten för att bjuda in till Laxhjälpen kommer de äldre eleverna och undrar när vi ska starta, de längtar. Lärarna uppskattar också Laxhjälpen. Vi har blivit bjudna på smörgåstårter och blommor av lärarna, som tack.

– Det känns bra, det blir ett samarbete för barnens skull. Vi vet när det är nationella prov eller andra prov och kan hjälpa till att förbereda. Vi har även extra uppgifter här när det behövs som till exempel multiplikationstabellövningar, berättar Karin.

Hon hoppas att Laxhjälpen kan starta på fler platser i Piteå och kanske också för äldre elever. Det behövs. Den tid man som volontär lägger ner ger så mycket tillbaka, enligt Karin.

– Att få använda min tid, min kunskap, det jag har till andra ger så mycket mening med livet.

Piteå församling och Röda korset möjliggör Laxhjälpen genom att bidra med lokaler, fika och material men utan volontärernas engagemang skulle det vara omöjligt!

Text: Sara Andersson
Foto: Maria Fäldt

Medlem: *Niclas Wikström*

FAKTA:

Niclas Wikström började tidigt som ung företagare och gav i samband med det ut en framgångsrik flytta hemifrån-bok. Har varit delägare i en reklambyrå i Piteå och föreläst som entreprenör. Driver idag eget mediebolag tillsammans med ett par kollegor.

Niclas Wikström, 32, är övertygad om att kyrkan gör skillnad i samhället och han blir frustrerad när människor lämnar Svenska kyrkan.

En solig och rätt varm vintermorgon. Niclas Wikström tar emot i lägenheten på Strömbacka strand. Efter en längre tid i Stockholm bor han återigen i Piteå, nu tillsammans med frun Lina och sonen Harry. Niclas driver ett rikstäckande mediebolag som jobbar med trycksaker och digitala medier. Han reser mycket mellan Piteå, Stockholm, Halmstad och ibland även Malmö där bolagets kontor finns.

Niclas är riktigt nöjd med att bo i Piteå igen. Bara två mil utanför stan finns Blåsmark där han växte upp som den äldste av tre bröder. Lite skämtsamt säger Niclas att

när han växte upp var Blåsmark Sveriges EFS-tätaste by. – Normen var att vara kristen. Bönhuset var där jag hängde, från söndagsskolan när jag var jätteliten till ungdomskvällar i tonåren. Jag var rätt fostrad i bibelberättelserna, i alla fall de barnvänliga.

Uppväxten i Blåsmark har gett Niclas den grund han står på idag bestående av erfarenheterna från bönhuset, men också idrotts- och föreningslivet. Han kände sig uppbackad, sedd och bekräftad tack vare att miljön från båda hållen var tillåtande.

– Man fick misslyckas där i större grad än vad man får i yrkeslivet. Att få ta för sig och få positiv feedback tror

jag har format mig jättemycket. Jag tackar föreningslivet mycket mer för det jag gör idag än vad jag tackar de ekonomi- och marknadskurser jag läst på universitet. Att utbilda sig var mer ett nödvändigt ont, säger Niclas.

Som tonåring och i tidiga 20-åren hördes och syntes Niclas mycket i Norrbotten. Han startade under gymnasiet ett UF-företag som blev framgångsrikt, föreläste om hur det var att vara ung entreprenör, gjorde föreläsningar med Åsa Ivarsdotter (tidigare Persson) och skrev en bok om 90-talet. Som 18-19-åring satt han också med i styrgrupper.

– Jag var där och representerade ungdomen, men åkte dit och lekte vuxen. Jag sade det andra ville höra.

Om än Niclas idag kan reflektera över detta på ett lite ironiskt sätt var hans deltagande i olika sammanhang ett bevis på att han var en trygg person som vågade ta plats.

– Alla läger man varit på har varit en bra skola i att träffa nya bekantskaper. Läger är en jättebra mingelskola, säger Niclas.

Han upplever kyrkan som omslutande, en punkt att återvända till.

– Kyrkan tillåter att man får vara svag i olika situationer, säger Niclas samtidigt som han kan uppleva att det kan vara ganska lågt i tak ibland vad gäller vissa frågor, bland annat vad som är tillåtet att skämta om.

Tron finns med Niclas än idag, men han beskriver att den har en annan form nu när han är vuxen.

– Ibland känns tron stark och ibland känns den mer som ett hopp eller chansning. Någon sade någon gång: Att tvivla är ett tecken på att det i alla fall finns en tro. I mediebranschen där Niclas arbetar kan öppenhet kring tron präglas av ifrågasättande eller förlöjligande.

– Det är provocerande att vara troende. Idag ska man tro på vetenskapen eller på sig själv. Det är väldigt få svenska kändisar som kan gå ut med sin tro och komma undan med det. Jag tror det är lättare att vara öppen som buddhist.

Niclas är övertygad om att kyrkan gör skillnad i samhället. Han blir lite frustrerad när människor lämnar Svenska kyrkan, för han tror att det har att göra med att många inte känner till arbetet som kyrkan gör.

– Kyrkans roll med till exempel krishantering är oerhört viktig. Kyrkan är bland de första på plats när en olycka eller tragedi skett. Sedan har vi även kyrkan som kulturarv och som en del av vår historia – också viktiga delar. Men kyrkan är också viktig som mötesplats.

Niclas ser även en styrka i att kyrkan vågar ta ställning i angelägna samhällsfrågor.

– När kyrkan gör som den har gjort på sistone, exempelvis tagit tydlig ställning mot rasism, då blir jag stolt.

När kyrkorna under kalla dagar öppnar sina dörrar för hemlösa blir Niclas varm inombords. Kyrkan ska fungera ansvarstagande gentemot de svaga i Sverige men också i världen, resonerar han.

– När något går åt pipan då finns kyrkan där. Om man går ur kyrkan för att man inte tror på Gud, då tycker jag att man går ur av fel anledning. Om man går ur för att skänka pengar till en annan organisation, då är det en annan sak och kanske något Svenska kyrkan får lära av. Om man har kärt med pengar och känner att kyrkoavgiften är svår, kan jag förstå att man går ur, säger Niclas.

– Det är inte Gud som är orsaken till varför jag betalar avgift till kyrkan. Gud behöver inga pengar, det är inte han som ska ha lön. Pengarna ska gå till dem som behöver det bättre och då hoppas jag att kyrkan använder pengarna på ett bra sätt. Men jag har också fått en bra inblick genom åren om hur kyrkan arbetar.

För Niclas står kyrkan för något beständigt. Hans farfar byggde en stavkyrka utanför Åre, en plats som Niclas kommer att kunna visa sin son.

– Det kan jag vara avundsjuk över. Att jag var med och gjorde Viasats sportsajt 2012 var ett kul projekt, men det är inte bestående på samma sätt.

Text: Magnus Borg

Annika Gaudet, känd sångfågel i Piteå, som till vardags är butiksansvarig

Vilken är din relation till Svenska kyrkan?

– Jag besöker ofta kyrkan eftersom jag sjunger på fritiden och har många sånguppdrag där såsom bröllop, dop och begravningar. Även en och annan konsert har vi haft där. Jag har själv gift mig i Öjeby kyrka och döpt ett av mina barn i Piteå kyrka.

Berätta om någon speciell upplevelse du haft i din kontakt med Svenska kyrkan.

– Jag hade nyligen en väldigt speciell kontakt med kyrkan då min mormor begravdes nu i januari. Vi var väldigt nära varandra jag och min mormor, så det var tungt, men hon blev 92 år, så hon hade ett långt och bra liv. Det var en oerhört fin och fridfull begravning. Jag fick ta ett avsked som kändes fint på alla sätt. Vi var väldigt få, eftersom min familj är liten, så när vi tog avsked stod alla runt kistan. Prästen, som var jättegullig,

bad oss ta varandras händer. Så vi stod där och höll varandra i händerna runt kistan, och det är något jag bär med mig i hjärtat. Jag läste också Gud som haver för mormor eftersom hon alltid läste den för mig som barn, varje kväll när jag sov där, vilket var ofta. Min fina, fina mormor.

Vad skulle du säga om du fick fortsätta meningen: Därför är jag medlem....

– Jag är medlem för att jag känner ett behov av att ha tillgång till kyrkan. Även om jag inte är en kristen person, så är kyrkans hus en plats där jag kan sätta mig bara för att känna friden och stillheten. Jag har även använt bön i tunga stunder. Det är någonting som ger styrka och trygghet.

Intervju: Sara Andersson

Foto: Stefan B Andersson

80 procent är medlemmar

*Sjukhusprästens ord betydde mycket
Jag glömmer aldrig min bröllopsdag
Begravningen var så tung men samtidigt så fin*

”

Många är vi som bär på minnen från livets ljusa och mörka dagar. Minnen förknippade med människor, känslor, relationer och händelser. Många minnen och dagar där Svenska kyrkan funnits med som en självklar del. Svenska kyrkan ska vara självklar, ska gå att tas för given, ska finnas där när människor behöver. Vid dop, konfirmation, bröllop, begravning, för samtal, stöd och tröst. Vi behöver alla, någon gång i livet, någon som bär oss när vi inte själva orkar gå.

För att Svenska kyrkan ska kunna vara en självklarhet i vår vardag behövs både du och jag!

Kyrkan har en mörk historia, det varken kan eller ska vi blunda för. En historia med krig, förtryck och fördomar. I dag är det lätt att koppla religion till krig men vi får inte glömma de goda krafterna som också funnits med under historiens gång: krafter som kärlek, medmänsklighet, för uppbyggnad av skola och sjukvård, värdegrunder såsom den gyllene regeln: behandla din nästa såsom du själv vill bli behandlad. Goda krafter burna av människor. Som medlem är du en del av den goda kraften.

Nära 66 procent av Sveriges befolkning är medlemmar i Svenska kyrkan, och i Piteå är cirka 80 procent av piteborna medlemmar. Anledningen till att vara medlem ser olika ut för olika personer, det kan bland annat handla om tro, solidaritet, traditioner, gemenskap eller ett internationellt engagemang. Anledningarna är många och alla lika värdefulla.

Som medlem har du betydelse för andra människor, du bidrar till att barn runtom i världen får rent vatten att dricka, att ungdomar i Piteå får tala om döden och kanske lära känna sig själva lite bättre samt att våra äldre inte sitter ensamma.

Som medlem hjälper du till att kyrkan finns Där den behövs och När den behövs – vid exempelvis livskriser och sorg eller vid olyckor och katastrofer där Sjukhuskyrkan är en viktig del. Det skulle dock inte gå utan alla medlemmars ekonomiska och personliga medverkan. Som medlem i Svenska kyrkan är du en del av någonting större.

Text: Sara Andersson
Foto: Alex & Martin/IKON

Som medlem hjälper du till att kyrkan finns DÄR den behövs o

Som medlem hjälper du till att kyrkan finns DÄR den behövs och NÄR den behövs

Snabbkurs

Vad ger det mig?

Kyrkoavgiften/Medlemsavgiften i Piteå församling är 87 öre per intjänad hundralapp. Som medlem:

- kan du gifta dig och bli begravd i kyrkan
- bidrar du bland annat till verksamhet för barn och unga, körer, sjukhuskyrkan, familjerådgivning, själavård, jourhavande präst, krisberedskap, hembesök, samtal med sjuka och sörjande
- är du med och stöttar samhällets mest utsatta både i Sverige och utomlands
- möjliggör att vi kan uppmärksamma livets stora händelser som dop, konfirmation, vigsel och begravning
- möjliggör du att alla kan ta del av stillhet, meditation, gudstjänster och musikprogram
- bidrar du till att kyrkobyggnaderna bevaras och kulturhistoriska värden förs vidare till kommande generationer.

Du är också, genom att betala kyrkoavgiften, med och tar ansvar för kyrkans framtida utveckling och kamp för kärlek, människovärde och livskvalitet.

Begravningsavgiften i Piteå församling är 31 öre per intjänad hundralapp. Begravningsavgiften är obligatorisk för alla som är folkbokförda i Sverige oavsett medlemskap i Svenska kyrkan. Begravningsavgiften täcker bland annat kostnaderna för en gravplats samt lokal vid begravningsceremonin. Begravningsavgiften går också till skötseln av våra kyrkogårdar. Enskild gravskötsel täcks inte av begravningsavgiften.

Genom dopet blir man medlem i Svenska kyrkan. Både barn, tonåringar och äldre kan döpas. Om du inte är döpt samråder du med en präst om vilken form av dop som kan bli aktuell i ditt fall. Är du redan döpt i ett annat kristet samfund kan du bli medlem i Svenska kyrkan efter ett samtal med ansvarig präst i din församling.

Visste du att...

- varje vecka sjunger 130 vuxna och 90 barn i församlingens körer.
- församlingen möter över 300 barn och unga varje vecka i olika verksamheter.
- församlingen har över 36 000 gudstjänstbesök under ett år.
- sedan år 2007 har cirka 1000 ungdomar konfirmerats i församlingen.
- i princip all verksamhet är kostnadsfri och även exempelvis lån av lokal vid dopfika och minnesstund.
- Svenska kyrkan är en demokratisk kyrka med kyrkoval vart fjärde år.

Lek och bus efter en intensiv arbetsdag med barnen Bertil, Elma, Åke och lilla Tore.

Finns för *dig och mig*

De har vigt sitt liv åt Gud, brukar man säga. Men att vara präst och diakon handlar om att de vigt sitt liv åt dig och mig – att vara vår medmänniska genom livets alla skiftningar. Möt Viktor och Karin.

Många ungdomar i Piteå känner igen Viktor Fredriksson, präst i Piteå församling eftersom han under flera år arbetat med konfirmander, ungdomar och besökt skolan.

Att Viktor skulle bli präst var dock aldrig självklart utan en väldigt lång process där Viktor ifrågasatte sig själv och funderade på om han skulle duga och räcka till som präst. Han hade gått bibelskola och folkhögskola men det var först efter två månaders cykeläventyr i Europa han tog steget att söka in på prästutbildningen. – När någon frågade mig vad jag gick för utbildning sa jag ofta att jag läste teologi eftersom det kändes mindre farligt att säga, säger Viktor som in i det sista kände en osäkerhet om han skulle duga.

– Jag hade en inre önskan att få bidra men vad kunde jag bidra med?

När vigningslöftena under prästvigningen lästes upp var det en mening, och speciellt ett ord, som stannade kvar hos Viktor: ”Sök Guds viljas väg tillsammans med dem och sträva efter att låta tro, lära och liv bli ett.”

– Ordet tillsammans betyder mycket och är ibland det som bär mig, att jag tillsammans med andra växer i tro. I samtal med andra förstod jag också att jag inte behöver vara färdig utan får växa in i yrket. Man brukar säga att det är ett kall att bli präst men det är också ett yrke på samma sätt som det kan vara ett kall att bli sjuksköterska. Jag tror det mer handlar om att fundera på vad man har för gåvor och var dessa kan komma till användning. Kallelsen, den tror jag vi alla har, att vara Guds händer och fötter på jorden. Det stora med att vara präst, för Viktor, är att han möter människor i så olika skeenden i livet.

– Jag möter glädjen hos nyblivna föräldrar, tonåringen som kanske just nu tycker livet är skit, det förälskade paret som vill gifta sig eller änkan som förlorat sin partner efter 60 års äktenskap. Under en vanlig arbetsvecka kan det hända mycket. Det är högt och lågt, ljus och mörkt, precis som livet själv. Det blir många möten och i varje möte funderar jag över min roll och vad jag kan bidra med. När vi besöker skolan är jag inte främst präst utan då handlar det om varför skolan bett mig komma. Är det en kris, ska jag berätta om bibeln och ge eleverna möjlighet att ställa frågor om religion? Direkt efter ett skolbesök kan jag åka till ett sjukhus där jag verkligen, fullt ut, är i min roll som präst.

Viktor berättar att hela livet faktiskt kan inrymmas i en helt vanlig lördag med begravning kl. 10, dop kl. 13 och vigsel kl. 14. Han kommer som en medmänniska, ett bollplank, någon att fundera med. Han känner sig ödmjuk att han får vara med i glädjen, kampen, besluten, sorgen och saknaden.

– Att jag får vara delaktig, kanske göra skillnad för någon och förmedla att de inte går ensamma, det är stort, säger han. Vi behöver varandra som medmänniskor. Vi behöver se och bli sedda. Det är viktigt att få möjlighet att prata om det som är svårt vilket vi inte gör i alla sammanhang.

För Viktor är sammanhang där människor känner samhörighet viktiga. Sammanhang där föräldrar möter andra föräldrar och kan tala om hur man får vardagen att gå ihop. Sammanhang där någon som hela sitt liv känt utanförskap plötsligt känner gemenskap eller där ungdomar får känna att de kan och får vara precis som de är.

”Att vara en del av ett sammanhang är det roligaste i mitt arbete”, säger Karin som tillsammans med Fredrik Hansson förbereder lunch till Vägen vidare, en verksamhet för unga vuxna.

– Jag har också lärt mig att det inte är jag som kommer med Gud, utan upptäcker att Gud redan är här! Och det är nog min drivkraft, när människor får hjälp att sätta ord på sin tro, när människor får upptäcka att Gud är med. För det är i de mänskliga mötena vi växer – tillsammans.

Karin Lundbergs egenskap med att möta andra människor kan beskrivas som en omhändertagande och omsorgsfull ådra, men också något mer: Ett uppdrag och rent av ett kall som fått mogna fram under flera år. När hon som vuxen berättade för sin pappa att hon ville utbilda sig till diakon blev svaret: ”Det har du ju alltid varit”.

Karins arbetsvecka har ett varierat innehåll. Enskilda samtal med fokus på sorgebearbetning är en stor del av arbetet, men även att hålla i verksamheter för olika grupper, planera inför gudstjänster och skapa relationer till andra samhällsaktörer.

– I min tjänst försöker jag också röra mig ute, bland annat på Länkarna, LP-föreningen och Connexions Norrbotten. Tillsammans kan vi hjälpas åt.

Uppgifterna ger Karin styrka, men på det mer privata planet försöker hon även promenera regelbundet och ha egna andakter för återhämtning. Familjen är förstås också viktig. Diakonyrket blev som Karin hade föreställt sig. Hon hjälper och stöttar människor.

– De jag möter lever ofta under sådana förhållanden att de inte tar sig ut i samma utsträckning som folk vanligtvis gör, de är låsta i psykisk ohälsa eller missbruk.

Som diakon i Piteå församling har Karin arbetat mycket i projektform med att hitta människor i marginalerna. Sedan hösten 2014 arbetar hon med Vägen vidare, en verksamhet för unga vuxna som vill bryta med en destruktiv livsstil. Karin har alltid känt sig kallad att arbeta med människor, vilket hon fått möjlighet att göra genom tidigare jobb på förskola eller som församlingsassistent. Men hon kände också längtan efter att läsa teologi och att göra intresset för andra människor till en profession. Redan 1994 gick Karin Svenska kyrkans grundkurs, men det dröjde tio år innan tillvaron med familj, jobb och ekonomi ordnade sig så att hon kunde studera teologi och sedan gå vidare med en

påbyggnadsutbildning för att bli diakon.

– När jag väl hade tagit beslutet öppnades vägar hela tiden, som gjorde att jag kände mig ledd.

Som en kontakt utifrån kan Karin erbjuda närvaro och tid, vilket hon menar är en bristvara i dagens samhälle. På sikt kan hon även plocka in en volontär som stöttar den som fastnat i en svår situation. Alla bitar samverkar när en person som suttit fast i exempelvis psykisk ohälsa plötsligt börjar visa framsteg.

– Lever du i ett missbruk lever du i en destruktiv livsstil, ibland också med människor som trycker ned en. Att då få kliva in i den personens liv och få vara den som ser med kärlekens ögon är givande. Det finns alltid en inneboende kraft i människor, och att få vara med och lyfta det, även om det sker med små steg, ger mig personligen väldigt mycket, säger Karin.

Livskraften tror Karin är avgörande när människor trots en utsatt situation ändå fattar modet och kontaktar henne. Hon söker upp dem och erbjuder sitt stöd.

Vad är människor i behov av?

– Människor behöver vara en del av något. Mina kontakter varierar beroende på människors behov och mina egna resurser. Några kontakter är tätare över tid, exempelvis varannan vecka. Andra följer jag med en bit på vägen och avslutar med glesare kontakter. Hembesök till äldre gör jag ungefär var tredje vecka. Jag är ingen självklar person i deras liv, men jag finns där för dem. Jag tror att människor behöver kärleksfulla gemenskaper.

Karin håller i samtal, ber för personen om det finns önskemål för det och försöker skapa ljuspunkter i tillvaron.

– När du får ett stöd i ditt liv kanske du börjar släppa fram känslor som legat gömda. Då kan det bli jobbigt ett tag, men om det finns någon som tar emot kan det gå lättare. I en kärleksfull gemenskap är det lättare att öppna upp.

Text och foto: Sara Andersson, Magnus Borg

Fotnot: Länkarna, LP-föreningen och Connexions Norrbotten är ideella organisationer som arbetar drogforebyggande och för att hjälpa människor som vill lämna en missbruksproblematik.

Foto: Gustaf Helsing/KON

Sinnesromässa

Direkt när jag kommer in i Piteå kyrka känner jag att någonting är annorlunda. Det är mer rörelse än vanligt i kyrkan. Människor går runt och samtalar med varandra med en kopp kaffe i ena handen och en pizzabulla i den andra. Känslan är varm och gemenskapen känns, som alltid, välkomnande. Sinnesromässan är en enkel mässa med mycket sång, musik, bön och ljusständning. Initiativet till att på nytt starta sinnesromässor i Piteå kyrka kom från IOGT-NTO och i samtal tillsammans med anställda i Piteå församling formades en avskalad mässa med mycket delaktighet. Delaktighet i den form jag själv väljer. I stillhet, tystnad och ro. Eller så finns, vid varje mässa, möjlighet, för den som vill, att dela sina erfarenheter och tankar. Ibland vill någon sjunga, ibland berätta. Berättelserna berör och känslan av sammanhang är läkande. Så ta chansen att gå på nästa Sinnesromässa, det ska jag.

Välkommen till nästa Sinnesromässa den 3 maj kl. 18.00 i Piteå kyrka. Länkarna bjuder på kaffe.

Länkarna och IOGT-NTO är ideella organisationer som vill hjälpa människor som vill komma ifrån sitt missbruk samt verka för att minska bruket av alkohol och narkotika.

Text: Sara Andersson

Påskfirande

Påskan är kyrkans största helg som bär ett budskap om att det alltid finns hopp – även när livet är som mörkast.

Måndag 30 mars kl. 19.00 Passionsandakt
”I Kidrons dal” i EFS Piteå samt Öjeby kyrka.

Tisdag 31 mars kl. 19.00 Passionsandakt
”På översteprästens gård” i Piteå kyrka samt Öjeby kyrka.

Onsdag 1 april kl. 19.00 Passionsandakt
”I Pilatus palats” i EFS Piteå samt Öjeby kyrka.

Skärtorsdag 2 april kl. 15.00 Teckenspråkig nattvardsgudstjänst i Andaktsrummet, Margretelund.

Skärtorsdag 2 april kl. 19.00 Skärtorsdagsmässa
”Runt måltidsbordet” i Piteå kyrka, Öjeby kyrka samt Furubergskyrkan med Furubergskören.

Långfredag 3 april kl. 11.00 Långfredagsgudstjänst
”På Golgata” i Piteå kyrka med Piteå kyrkokör samt Öjeby kyrka med Öjeby kyrkokör.

Långfredag 3 april kl. 18.00 Sånggudstjänst
”Vi vill säga tack” i Piteå kyrka samt Meditativ gudstjänst, ”Jesus sju ord på korset” i Furubergskyrkan.

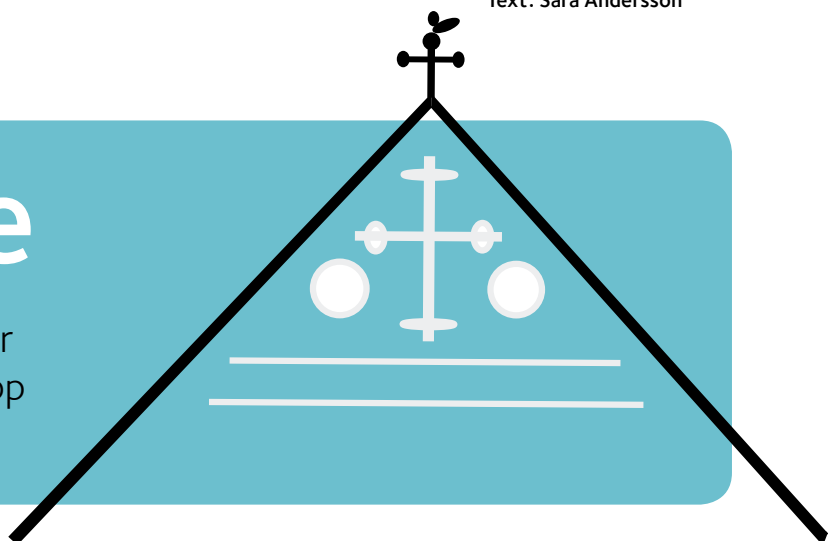
Påskafton 4 april kl. 12.00 Musikandakt Påskmarknad
”Bakom stängda dörrar” i Öjeby kyrka. på kyrkbacken!

Påskdagen 5 april kl. 11.00 Påskdagsmässa
”Vid den tomma graven” i Piteå kyrka med Piteå kyrkokör samt Gudstjänst i Öjeby kyrka med Öjeby kyrkokör.

Påskdagen 5 april kl. 14.00 Påskdagsmässa
”Vid den tomma graven” i Långträsk kyrka.

Påskdagen 5 april kl. 18.00 Orgelkonsert
”Uppståndelse och glädje” i Öjeby kyrka.

Annandag påsk 6 april kl. 11.00 Gudstjänst
”På vägen” i EFS-Piteå samt Temagudstjänst
”Påskens drama” i Öjeby kyrka.

Ord på vägen

Vart befinner jag mig och vart är jag på väg? De flesta av oss brottas någon gång i livet med existentiella frågor, inte minst när oförutsedda saker händer, saker som får oss att tappa fotfästet i tillvaron. Vi tvingas in i en nyorientering, i ett sökande efter en ny riktning i livet, att åter få fast mark under fötterna.

Många av oss har en mobiltelefon med GPS-funktion. När vi gått vilse kan den enkelt, på någon meter när, tala om vart vi befinner oss. Praktisk, genialiskt! Men utan ytterligare information kan den ändå inte visa vilken riktning vi ska ta för att komma hem igen. För att den ska kunna göra det behöver den ännu en position; vi måste tala om vart vi vill. Först när den fått veta det kan den visa vilka vägar vi ska ta för att vi ska nå vårt mål.

I vår livsorientering behöver vi på liknande sätt först definiera vart vi befinner oss för att sedan lyfta på blicken och se vart vi vill; målet, strävan, längtan. Först då kan vi börja ana riktningen för vår fortsatta vandring. Denna nyorientering är ofta svår att göra på egen hand. Vi behöver andra människor att dela våra tankar med, någon som ser mer än jag själv, som uppmuntrar och stöttar, som visar omsorg, omtanke, respekt, kärlek.

I mitt eget sökande efter livsmening och goda vägar har min bön länge varit den så kallade Birgitta-bönen: "Visa mig Herre din väg och gör mig villig att gå den". Trots orden i denna bön har min önskan ändå handlat om att Gud skulle visa mig MIN VÄG. Det är ju enklare att tänka så, utan motstånd skulle jag gå. Men min bön har förändrats; visa mig DIN VÄG och gör mig VILLIG att gå den. Jag är den jag är och jag vill inte blunda för sanningen om mig själv. Jag kan vara både motsträvig och bekväm. Ändå är det just denna sanning, som tillsammans med min längtan, kan hjälpa mig att hitta Guds väg i mitt eget liv.

För många människor i vår stad och i vårt närområde har Svenska kyrkan under flera hundra år varit en medvandrare, en gemenskap med utrymme för reflektion och nyorientering. I en ny tid, med nya uttrycksätt, vill Piteå församling fortsätta vara denna medvandrare, tillsammans i tro och hopp.

*Vi är inte här förgäves, vi kom inte utan skäl.
Den som söker finner vägen, vägen för en vilse själ.
Vi är inte här förgäves. Ensamma har vi ej gått.
Före oss har många vandrat samman väg i tro och hopp.*

P. Simojoki 1990 (SvPs 794)

Text: Mats Björk, tillförordnad kyrkoherde
Foto: Magnus Borg

Gloria frågar...

Vad har Svenska kyrkan för betydelse?

**Said Shahd,
Djupviken**

— Kyrkan är ett ställe där man kan samlas, hitta gemenskap och byta idéer.

**Philip Magnusson,
Piteå**

— Det känns som att det är en samlingspunkt för allmänheten och en trygghet.

**Sofia Nyman,
Hortlax**

— Hjälper människor som har det lite svårare, till exempel flyktingar. I gudstjänsten samlar man in pengar till någonting bra.

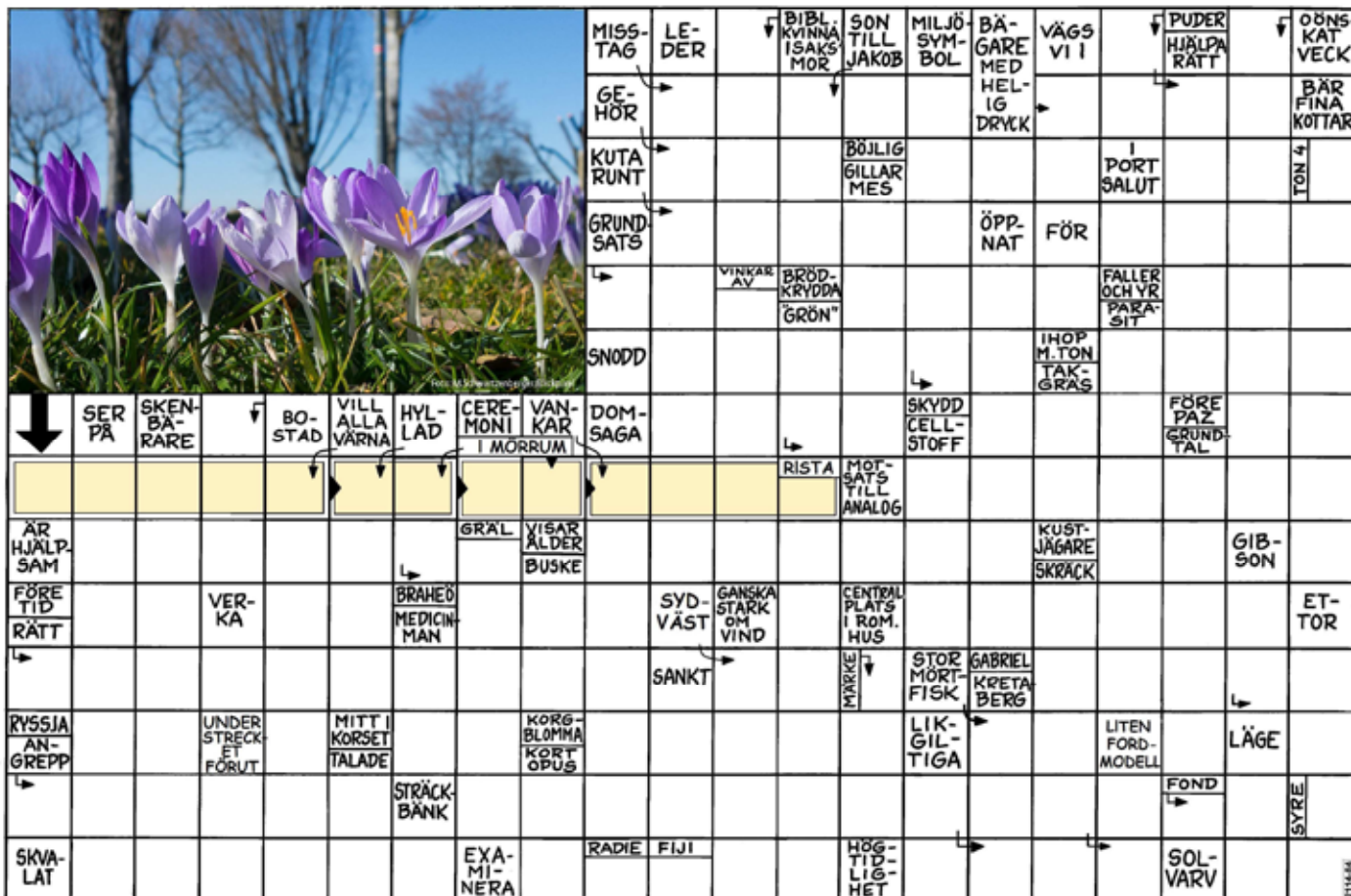

**Minna Törmä,
Piteå**

— Jag går inte själv i gudstjänster, men kyrkan stödjer framförallt människor när det är svårt. Det är viktigt för vissa att upprätthålla traditioner som dop, vigsel och begravning.

Sökes: Gravrättsinnehavare

Piteå församling söker gravrättsinnehavare till Piteå och Öjeby kyrkogårdar. Gäller endast de gravar där specifik skylt är uppsatt. Frågor, ring gärna:
Ann Charlott Olsson 0911-27 40 13
Jan-Erik Pettersson 0911-27 40 40

Facit Nr 4, 2014

Ta chansen och vinn:

1:a pris Överraskning från Rabarber
2:a och 3:e pris Fairtrade-produkter
Vinnarna presenteras i nästa nummer av Gloria samt på vår hemsida. Korsordstävlingen är till för alla förutom församlingens anställda och förtroendevalda.

Rätt svar

Skriv ner det du får fram i de gula rutorna.

Ditt svar vill vi ha senast 18 maj 2015.

Maila: pitea.info@svenskakyrkan.se

Skicka till Piteå församling, Nygatan 23, 941 31, Piteå

Märk kuvertet med "Korsord"

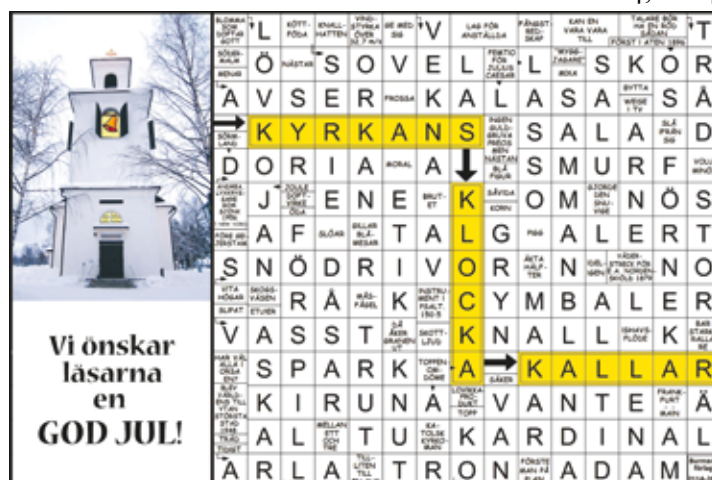
Vi vann!

Vi vill härmed gratulera vinnarna i korsordstävlingen i Glorias julnummer:

1:a pris Ivan Nilsson

2:a pris Lotta Hedström

3:e pris Birgitta Lindberg

... Händer på kyrkogården

Under sommaren kommer första renoveringsetappen av grusgångarna på Öjebyns kyrkogård samt arbetet med minneslund och askgravlund på Hedens kyrkogård att påbörjas. Vi hoppas på överseende med eventuella störningar.

För att underlätta sommarskötseln vill vi att vinterdekorationer och gravlyktor plockas bort före den 15 maj. Kvarlämnade gravlyktor placeras på utsedd plats.

All plantering ska ske inom anlagd planteringsyta. Av säkerhetsskäl får inte krukor, urnor eller liknande placeras utanför planteringsytan.

Hundar får numera vistas på kyrkogården förutsatt att de är kopplade. Rastning är dock förbjuden. Bilförbud råder inom kyrkogården, dock inte för rörelsehindrade.